

РЕШЕНИЕ

№ 3307

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1880** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Кмета на Столична община, чрез процесуален представител юрк.Д.Г. против Решение № 20203974 от 21.09.2020 г. по НАХД № 895/2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/ 105 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-Т-Ю-19-26Т-114/28.11.2019г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 28б, ал.5 от Наредбата. Сочи се, че същото е постановено при наличие на процесуално нарушение, т.к. жалбата подадена пред СРС е недопустима поради просрочие. Навеждат се доводи и за постановяването му в противоречие с материалния закон, като се оспорва извода на СРС за недоказаност на нарушението. Иска се неговата отмяна като недопустимо, а в условия на алтернативност, постановяване на ново решение, с което НП да бъде потвърдено като законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, Столична община, редовно призован, не изпраща

представител.

Ответната страна, редовно призована, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., изразява становище, че жалбата е основателна, моли решението на СРС да бъде отменено, а НП-потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок.

Разгледана по същество- касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение на първо място е валидно и допустимо, доколкото е постановено по процесуално допустима жалба. Неоснователен е доводът на касатора, че жалбата, с която е сезиран СРС е просрочена, респ. процесуално недопустима. Действително, в мотивите на съдебния акт е посочено, че на 11.12.2019г. бил връчен препис от наказателното постановление на К. Б. С. - управител на дружеството, а на 20.12.2019г. дружеството депозирало жалба срещу издаденото наказателно постановление, при спазване на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2, изр .1 от ЗАНН. Вярно е, че ако се приеме, че НП-то е редовно връчено на 11.12.2019 г., то срокът за обжалване е изтекъл на 18.12.2020 г. /присъствен ден/. Настоящият касационен състав констатира обаче, че жалбата против наказателното постановление не е просрочена, тъй като същото НП не е било надлежно връчено. За да приеме това съобрази, че съгласно относимата разпоредба на чл.180, ал.5 НПК на юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книгата. Видно от приложената по делото обратна разписка, в същата е положен подпис от посочено лице- Н., без да е отразена връзката на това лице с търговското дружество [фирма]. При това положение и доколкото задължението за редовно връчване на санкционния акт е на административнонаказващият орган, то следва да се приеме, че същото не е извършено в съответствие с чл.180, ал.5 НПК. Предвид това, жалбата се явява процесуално допустима.

На следващо място, касационният състав намира, че обжалваното решение е правилно и не са налице и останалите наведени касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че на 26.06.2019г., около 10:45 часа свидетелят И. С. М.- главен инспектор, отдел КТРД/К. при Столичен инспекторат и П. К. Д.- старши инспектор извършили проверка в търговски обект кафе-бар „Г. бар С.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], с ЕИК:[ЕИК] притежаващ удостоверение № 1363 за категория една звезда, издадена от кмета на Столична община. В хода на проверката установили, че обектът не ползва мястото, съобразно одобрената схема за разполагане на подвижни съоръжения, като разположените съоръжения на публична общинска собственост били 35 броя маси и 107 броя столове, вместо 15 броя маси и 47 броя столове на площ от 20,60 кв.м. по схема, одобрена от главния архитект на Столична община. Въпреки това, служителите на Столичен инспекторат не измерили заеманата площ и посочили, че същата обхващала около 70 кв.м. Резултатът от извършената проверка бил обективизиран в Констативен протокол № КП-0002120.

При така развилата се фактическа обстановка е съставен акт за установяването на

административно нарушение № 19-26Т-114/27.06.2019г., въз основа на който заместник-кмет на Столична община издал наказателно постановление № СО-Т-Ю-19-26Т-114/28.11.2019г., с което на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от НРУИТДСО на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 286, ал. 5 от НРУИТДСО.

Районният съд е извършил подробен анализ на събраните в хода на производството доказателства и доказателствени средства, с които настоящият състав се съгласява изцяло. Въз основа на фактическите установявания е изградил и правилни правни изводи. Приел е, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление изхождат от компетентни органи, съставени са при спазване на установените по чл. 34 от ЗАНН давностни срокове и съдържат всички необходими реквизити, уредени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Предвид това е законосъобразен извода за липса на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на субекта на отговорност. По същество, СРС е намерил, че вмененото нарушение не е доказано по несъмнен начин, тъй като служителите на Столичен инспекторат не са извършили всестранна проверка на всички елементи от фактическия състав на деянието по чл. 286, ал. 5 от НРУИТДСО. В случая безспорно е установен единствено броят на маси и столове, разположени в търговския обект. В Констативен протокол № КП-19-0002120 и в акта за установяване на административно нарушение е посочено, че жалбоподателят е разположил подвижните съоръжения в търговския обект на площ около 70 кв.м. От гласните доказателствени средства е установено, че служителите на Столичен инспекторат единствено са преброили находящите се маси и столове, но поради липсата на точно измерване не се установява каква площ заемат същите, респективно в какви измерения нарушават предвидените в представената одобрена схема за 2019г. граници, съответно важно за съставомерността на нарушението от една страна, а от друга с оглед преценката дали е маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадените актове и наличие на съществени процесуални нарушения в производството, каквито не са установени. С оглед изложено е законосъобразен изводът на районния съд, че отговорността на жалбоподателя е била ангажирана за нарушение, което не е доказано по безспорен начин, което е обусловило отмяна на обжалваното НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20203974 от 21.09.2020 г. по НАХД № 895/2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 105 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.